

ΑΡΧΙΜ. Π. ΓΕΡΒΑΣΙΟΥ Ι. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Παράστασις ασώτου

*«Χαρά γίνεται ενώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ
ἐπί ἐνί ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι» (Λουκ. 15, 10)*

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2009

+

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ*

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί συλλειτουργοί καί εὐσεβές ἐκκλησίασμα,

Εὐχαριστῶ πολύ γιά τήν πρόσκληση, νά εἶμαι ὁμιλητής σήμερα στήν ἱερή μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Αὐγουστίνου, Ἐπισκόπου Ἰππῶνος, ἑνός Ἁγίου τοῦ ὁποίου τό ὄνομα φέρει ὁ πνευματικός μας πατέρας καί διδάσκαλος.

Ἀπό τά μαθητικά μας χρόνια, ἐκεῖνα τά χρόνια τοῦ '45, '47, '50, ὅταν ἔφθασε ὡς προφήτης τοῦ Θεοῦ μέσα στά Γρεβενά καί κήρυξε τό θεῖο λόγο, ἄνοιξαν τά μυαλά μας, φωτίστηκαν ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο καί ὅλοι ἐμεῖς, πού τόν ἀκούγαμε καθημερινά σάν διψασμένα ἐλάφια, ρουφούσαμε πραγματικά τά λόγια του, τά ὁποῖα μέσα μας δημιουργήσαν ἕναν ὠραῖο παλμό, ἕνα ὠραῖο αἴσθη-

* (Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία πού ἐξεφώνησε ὁ ἀκούραστος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου Ἀρχιμανδρίτης Γερβάσιος Ἱ. Ραπτόπουλος, στό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τοῦ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης τήν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς, 15 Ἰουνίου 2008).

μα, ένα ωραίο και εύγενικό ὄραμα: **Νά μᾶς ἀξιώ-
σει ὁ Θεός νά ἀκολουθήσουμε τά ἴχνη τοῦ διδα-
σκάλου μας καί νά ἔχουμε τήν ἀνάλογη βιοτή, ὡ-
στε ὅλη μας ἡ ἱερατική σταδιοδρομία νά εἶναι πρὸς
δόξαν Χριστοῦ καί πρὸς τήν οἰκοδομή τῶν πιστῶν.**

Ὁμιλητής, λοιπόν, σήμερα, γιά δεύτερη φορά
τήν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ σεβαστοῦ μας διδα-
σκάλου.

Εὐχαριστῶ τό Θεό, γιατί μοῦ δίδεται ἡ εὐκαι-
ρία νά ἐκφράσω γιά ἀκόμη μιά φορά τή βαθιά μου
εὐγνωμοσύνη στό Θεό καί σ' ἐκεῖνον τόν ὁποῖο ἀ-
πέστειλε στή ζωή μας, τόν πολίό πλέον Γέροντα
Ἐπίσκοπο Αὐγουστίνο Καντιώτη. Εὐχαριστῶ τό
Θεό, εὐχαριστῶ καί τόν πολίό Γέροντα.

Ἄλλά γιά ποιό θέμα νά ὁμιλήσω;

Σήμερα ἔχουμε ὄχι μόνο τή μνήμη τοῦ ἐν Ἁ-
γίοις πατρός ἡμῶν Αὐγουστίνου, Ἐπισκόπου Ἰπ-
πῶνος, ἀλλά ἔχουμε καί τήν μνήμη τοῦ τρίτου
προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος. Ἄν ἤμουν ὑψιπέτης θεολόγος, θά μιλοῦσα
γιά τό Ἅγιο Πνεῦμα. Κι εἶναι ωραίο νά μιᾶς γιά
τό Ἅγιο Πνεῦμα, νά μιᾶς γιά τό Θεό, νά μιᾶς γιά
τήν ἀγάπη, νά μιᾶς γιά τό ἔλεός του, τό ὁποῖο
καλύπτει ὅλες τίς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων. Κι ἂν
οἱ ἁμαρτίες εἶναι πολλές, τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ ὅ-
μως εἶναι τόσο πλούσιο, ὥστε καλύπτει τό πλήθος
ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν μας καί μᾶς μεταφέρει ἀπό

+

τήν κατάσταση τῆς ἁμαρτίας στήν κατάσταση τῆς ἀρετῆς καί τῆς ἀγιότητος. Ἄλλά ἐγώ ὑψιπέτης ἀετός τῆς Θεολογίας δέν εἶμαι. Ἐγώ νιώθω νά εἶμαι –καί τό ἐννοῶ αὐτό– ἕνα ἀπλό σπουργιτάκι καί σάν σπουργιτάκι πετῶ ἀπό κλαδί σέ κλαδί, ὅπως ἀποχαιρετοῦσε μ' αὐτά τά λόγια ὁ Γέροντάς μας τό λαό τῆς Κοζάνης, καί ψάλλω πάντοτε αὐτό τό ᾄσμα τό γλυκύ: **Χριστός καί Ἑλλάδα.**

Εὐχαριστῶ τό Ἅγιο Πνεῦμα, εὐχαριστῶ τόν Πατέρα καί τόν Υἱό, πού ἀξιώθηκα χρόνια καί χρόνια, δεκαετίες ὀλόκληρες, νά περνῶ ἀπό χωριό σέ χωριό, ἀπό κώμη σέ κώμη, ἀπό πολίχνη σέ πολίχνη καί νά κηρύττω μέ τόν ἴδιο πάντα ζῆλο, τόν ὁποῖο ὁ Γέροντάς μας ἐνέπνευσε, ὡς μαθητές ἀκόμα τοῦ Γυμνασίου Γρεβενῶν. Σάν σπουργίτι, λοιπόν, πετῶ χαμηλά καί πιάνω ἕνα θέμα πρακτικό κι ἄς μοῦ συγχωρεθεῖ αὐτό, ἕνα θέμα πρακτικό, τό ὁποῖο εἶναι ἀνάγκη νά τό τονίζουμε πολλές φορές, γιατί ἐνῶ θεωρητικά τό κατέχουμε, στήν πράξη δέν τό κατέχουμε στό βαθμό πού πρέπει· κι αὐτό τό θέμα εἶναι **ἡ μετάνοια.**

Ἀκούω πολλούς, ὅπου κι ἂν πάω, ὄχι μόνο νέους, ἀλλά καί γέροντες καί γερόντισσες, νά λένε: «Νά προσεύχεσθε». Κι ὅταν τούς ρωτῶ γιά ποιό εἰδικό λόγο, ἐκεῖνοι μοῦ ἀπαντοῦν: «Μά, γιά νά ὀλοκληρώσουμε τήν μετάνοιά μας!».

Θεολόγοι, συγγραφεῖς, ἄνδρες καί γυναῖκες,

+

πού διακρίνονται για τήν ἀρετή καί τή φιλανθρωπία τους, γιά τήν ἀγάπη καί τήν προσφορά τους, πού σύμφωνα μέ τά δικά μας κριτήρια ἔχουν ὀλοκληρώσει τή μετάνοιά τους καί εἶναι οἱ σύγχρονοι ἅγιοι μέσα στόν κόσμο, **ζητοῦν καιρό μετanoiας**, αὐτό ἀκριβῶς πού ὁ ἐξομολόγος πατέρας εὔχεται στόν ἐξομολογούμενο: **«ὅπως δωρήσῃται αὐτῷ καιρόν μετanoiας»**.

Ἔχουμε ἀνάγκη, ἀδελφοί, ἀπό μετάνοια. Δέν ξέρω ἂν μετανόησαμε ὅλοι, καί στό βαθμό πού πρέπει νά ἔχουμε μετανόησει, ἔτσι ὥστε νά εἶναι ἀσφαλῆς ἡ πορεία μας πάνω στή γῆ, ἀλλά καί ἡ πορεία μας ἀπό τή γῆ στόν οὐρανό. Ἡ μετάνοια θέτει τέλος στή ζωή τῆς ἀμαρτίας. Ὁ ἄνθρωπος πού μετανοεῖ, ὁ Χριστιανός πού μετανοεῖ, δέν ἀμαρτάνει ξανά. Κάνει στροφή 180 μοιρῶν. Ἀφήνει τό παρελθόν, τό ὁποῖο τό χαρακτηρίζει σάν ζωή πρό Χριστοῦ, καί συνεχίζει μιά νέα πορεία, μετά Χριστόν, μέ τό Χριστό στή ζωή του.

Θά σᾶς ἀναφέρω ἓνα περιστατικό.

Εἶναι πολύ ἀπλό, εἶναι πολύ κατανοητό, εἶναι πολύ πρακτικό. Κάποιος ἐπί 63 χρόνια ζοῦσε μέσα στήν ἀμαρτία. Δέν ἔχει σημασία ἂν ἡ ἀμαρτία εἶναι μεγάλη ἢ μικρή. Καί μόνο τό γεγονός ὅτι δέν ἀγαποῦμε τό Θεό μέ ὅλη μας τήν καρδιά, μέ ὅλη μας τή δύναμη, μέ ὅλο μας τό μυαλό, ἀμαρτάνουμε. Ἄν δέν ζοῦμε ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως μᾶς εἶπε ὁ Ἰη-

σοῦς νά ζοῦμε, δέν εἶμαστε τέλειοι. Εἶμαστε στήν ἀτέλεια. Καί τό ψέμα καί ἡ κλοπή καί ἡ ἀδικία καί ἡ κατάκριση καί ἡ φλυαρία καί ἡ ἀπραξία καί ἡ νωθρότητα εἶναι ἁμαρτίες. Πολλές εἶναι οἱ ἁμαρτίες. Μετριοῦνται τά ἄστρα, νά μετρηθοῦν καί οἱ ἁμαρτίες; Ἀλλά **ὁ ἄνθρωπος πού μετανοεῖ, κλείνει γιά πάντα τό δρόμο τῆς ἁμαρτίας.**

Ὁ ἄνδρας, λοιπόν, τόν ὁποῖο σᾶς ἀναφέρω, ἔζησε 63 χρόνια μέσα στήν ἁμαρτία. Στά 63 του χρόνια, Πνεῦμα Ἅγιο φώτισε τά σωθικά τῆς ψυχῆς του καί ἔκανε μιά στροφή, στροφή πρὸς τό Χριστό. Ἀναγεννήθηκε πνευματικά. Μετανόησε καί ἔζησε μιά νέα ζωή, ζωή μετανοίας καί ἀρετῆς. **Ζωή κοντά στό Χριστό.** Ὄταν πλησίασε τό τέλος του καί προαισθάνθηκε ὅτι ὁ Κύριος τόν καλεῖ στήν οὐράνια βασιλεία Του πιστόν καί μετανοημένον βαθιά σάν τήν Μαρία τήν Αἰγυπτία, παρήγγειλε στούς δικούς του ἀνθρώπους τό ἐξῆς: –Ὄταν μέ θάψετε, θέλω νά γράψετε ἐπάνω στόν τάφο μου αὐτά τά λόγια: **«Ἐδῶ εἶναι θαμμένος ἄνδρας 70 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἔζησε 7 καί μόνον ἔτη».** Δέν λογάριασε σάν ζωή τά 63 χρόνια πού ἔζησε μακριά ἀπό τό Θεό. Λογάριασε σάν χρόνια ζωῆς τά ἐφτά μονάχα χρόνια πού ἦταν κοντά στό Χριστό, μέ μετάνοια καί ἀγῶνα. **Ἄδεια τά χρόνια χωρίς Χριστό. Γεμάτα τά χρόνια μαζί μέ τό Χριστό!**

Αὐτήν τή μετάνοια τή βλέπουμε καί μέσα στή ζωή **τοῦ ἱεροῦ Αὐγουστίνου.** Ὁ ἱερός Αὐγουστίνος

βίωσε τή μετάνοια σέ ὄλη τήν πληρότητά της, ὅπως τήν εἶδε μέσα στό Εὐαγγέλιο. Γιατί μόνον τό ἱερό Εὐαγγέλιο μπορεί νά μάς βοηθήσει νά κάνουμε στροφή 180 μοιρῶν καί ἀφήνοντας πίσω μας ὀριστικά τήν ἁμαρτία νά προχωρήσουμε στό δρόμο τῆς ἀρετῆς καί τοῦ ἁγιασμοῦ. Τά ωραιότερα παραδείγματα μετανοίας τά βρίσκουμε μόνο μέσα στό Εὐαγγέλιο.

Πρῶτο παράδειγμα μετανοίας ὁ ἄσωτος υἱός

Γύρισε πίσω στόν πατέρα του μετανοημένος, μέ τήν ἀπόφαση νά μή φύγει ποτέ ξανά καί ποτέ νά μήν ξαναγυρίσει στήν παλιά ζωή τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀσωτείας. Καί δέν ἔφυγε. Ἔμεινε γιά πάντα στό σπίτι τοῦ πατέρα. Τί υπέροχη μετάνοια!

Θυμηθεῖτε τό Ζακχαῖο τόν Ἀπόστολο.

Ἔκανε κατάχρηση τῆς ἐξουσίας του ὡς τελώνης. Συγκέντρωσε πολλά ξένα πράγματα πού δέν τοῦ ἀνήκαν. Ἄλλά ὅταν ὁ Ἰησοῦς, ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος δέν «ἦλθε καλέσαι δικαίους, ἀλλά ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν» (Ματθ. 9, 13), πῆρε θέση μέσα στό σπίτι τοῦ Ζακχαίου ἐκεῖ στήν Ἱεριχώ, ὁ Ζακχαῖος ξεχώρισε ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους τοῦ σπιτιοῦ. Πῆρε τό λόγο καί εἶπε στόν Κύριο: Ἄπό τά υπάρχοντά μου τά μισά τά δίνω στούς

+

φτωχούς, κι ἂν κάποιον τόν ἀδίκησα, αὐτόν τόν ἀποζημιώσω στό τετραπλάσιο (Λουκ. 19, 8). **Ἔνα πῆρα, τέσσερα δίδω.** Καί τί ἀπέγινε μετά αὐτός ὁ τελώνης, πού συγκέντρωσε ἐπάνω του ὅλη τήν κατάκριση καί τήν κατακραυγή τῶν ἁγίων τῆς ἐποχῆς του Γραμματέων καί Φαρισαίων; Τί ἀπέγινε; Ἄνοιξτε τό Ἄγιολόγιό μας καί θά δεῖτε ὅτι στίς 20 Ἀπριλίου ἐορτάζουμε τή μνήμη **τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Ζακχαίου.** Ἔγινε ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό εἶναι μετάνοια!

Στό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ ὁ Ἰησοῦς γνώρισε τή Σαμαρείτισσα.

Μιά γυναίκα πού ζοῦσε μέσα στήν παρανομία. Μέσα στήν ἁμαρτία. Ζοῦσε μέσα στή λάσπη, στό βοῦρκο. Ἀλλά σάν ἄκουσε τά ρήματα τοῦ Ἰησοῦ, ἐκείνη τήν ὑπέροχη διδασκαλία Του, ἀπό κουβέντα σέ κουβέντα, ἔνωσε μέσα βαθιά στήν ψυχή της τό αἶσθημα τῆς μετανοίας. Ἔνας νυγμός, μιά ἀκτίνα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς Θείας Χάριτος, ἄλλαξε ὅλη τή ζωή της καί ἤδη ἀπό τή στιγμή πού τελείωσε ὁ διάλογος τοῦ Ἰησοῦ μαζί της ἡ γυναίκα ἐκείνη ἀνεβαίνει στό χωριό της, τή Συχάρ, καί γίνεται κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου. Καί δέν σταματᾷ μόνο στή Συχάρ. Προχωρεῖ πιό πέρα. Φτάνει μέχρι τή Βόρεια Ἀφρική, περνάει στήν Ἰταλία, τότε στά χρόνια τῶν μαρτύρων, στά πρῶτα χρόνια τῶν διωγμῶν, καί πετυχαίνει μέ τή βοήθεια τοῦ Ἁγίου

+

Πνεύματος νά μπεῖ μέσα στά ανάκτορα τοῦ Νέρωνα καί ἐκεῖ νά προσελκύσει στή χριστιανική πίστη τήν κόρη τοῦ αὐτοκράτορα Νέρωνα Δομνίνα. Ἦταν ἀμαρτωλή γυναίκα κι ὅμως ἔγινε ἱεραπόστολος καί τήν ἐορτάζουμε κάθε χρόνο στίς 26 Φεβρουαρίου. Εἶναι **ἡ ἐορτή τῆς ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος.**

Αὐτή εἶναι ἡ μετάνοια.

Ἦχι, ὄ,τι εἶμαι ἀλλά ὄ,τι πρέπει νά εἶμαι. Ἦχι, ὄ Θεός θέλει νά εἶμαι. Ἦχι, ἂν τά θελήματά μας δέν ταυτίζονται ἀπόλυτα μέ τά θελήματα τοῦ Θεοῦ, δέν εἶμαστε μέ τό Θεό. Ἦχι, ἂν δέν ἔχουμε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, δέν εἶμαστε τοῦ Θεοῦ. Ἦχι, ἂν δέν ἔχουμε τήν προσφορά τοῦ Θεοῦ, δέν εἶμαστε μέ τό Θεό. Ἦχι, ἂν δέν ἔχουμε τήν πραότητα του, τή γλυκύτητά του, τή σιωπή του, τήν ὑπομονή του, ἂν δέν ἔχουμε αὐτό τό μαρτύριο τοῦ Ἰησοῦ, τό ὁποῖο ὑπέστη ἀπό τήν ὥρα πού συνελήφθη στόν κήπο τῆς Γεθσημανή μέχρι πού ἀνέβηκε πάνω στό Σταυρό, ἀγόγγυστα καί σιωπηλά, δέν εἶμαστε τοῦ Θεοῦ. Ἦχι, ἂν δέν εἶμαστε οἱ ἄλλοι «Χριστοί», δέν εἶμαστε μέ τό Χριστό. Σέ τίποτε δέν πρέπει νά διαφέρουμε. Καί μήν πείτε πώς δέ βρέθηκε ἄνθρωπος πού νά τό βίωσε αὐτό.

Ἦχι Ἦχι Ἀπόστολος Παῦλος

Ἦχι Ἦχι Ἀπόστολος Παῦλος, Σαούλ πρῶτα, ἔφυγε ἀπό τήν ἁγία πόλη τῆς Ἰερουσαλήμ μ' ἓνα πάθος, μέ μία μαχητικότητα νά μήν ἀφήσει Χριστιανό ζω-

ντανό πάνω στή γῆ. Ἄλλά ἐνῶ βάδιζε στό δρόμο πού ὀδηγοῦσε στή Δαμασκό, καί προχωροῦσε μέ τά σχέδια, τά ὁποῖα εἶχε κατά νοῦν, ἐκεῖ λίγο ἔξω ἀπό τήν πόλη, ἡ ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ ἀνέκοψε τήν πορεία του καί ξαφνικά ἀκούει μιά φωνή ἀπό τόν οὐρανό νά τόν ρωτᾷ:

«Σαούλ, Σαούλ, τί μέ διώκεις;».

– Ποιός εἶσαι σύ, Κύριε;

– Εἶμαι αὐτός ὁ Ἰησοῦς, τόν ὁποῖο σύ διώκεις (Πράξ. 9, 4-5).

Κι ἀπό ἐκείνη τή στιγμή, κάνει στή ζωή του μιά στροφή 180 μοιρῶν. Γίνεται σκεῦος ἐκλογῆς καί βιώνει βαθιά τό Χριστό. Τόσο πολύ πού ὁ Χριστός ἄλλαξε τή ζωή του, ὥστε ἔφτασε στό σημεῖο νά πεῖ: «Τώρα δέ ζῶ πιά ἐγώ, δέ ζεῖ μέσα μου ὁ Σαούλ. Μέσα μου ζεῖ ὁ Χριστός». «Ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζεῖ δέ ἐν ἐμοί ὁ Χριστός» (Γαλ. 2, 20). Αὐτός ἦταν ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἕνας ἄλλος Χριστός κάτω στή γῆ.

Ὁ Ἱερός Αὐγουστίνος

Αὐτή πρέπει νά εἶναι ἡ ζωή μας ἐδῶ κάτω στή γῆ, ἂν πραγματικά μετανοήσουμε. Ὁ Ἱερός Αὐγουστίνος ἔζησε μέσα στήν ἁμαρτία πολλά χρόνια. Κυνηγοῦσε τήν εὐτυχία μέσ' στήν ἁμαρτία, μέσα στήν πλάνη, μέσα στήν ἄγνοια, μέσα στίς διάφορες αἱρέσεις, στά συστήματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης,

+

αλλά πουθενά δέν εϋρίσκει αυτό πού ποθοϋσε· τή λύτρωση, τή γαλήνη. Καί πίσω από τόν ἅγιο Αὐγουστίνου, μιά μάνα ἔκλαιγε διαρκῶς. Παρακαλοϋσε τό Θεό γιά τή μετάνοιά του, καί ποιά προσευχή δέ φέρνει καρπό; Ἴσως ἀργεῖ, ἀλλά σίγουρα φέρνει καρπό πολύ. Ἐφτασε μέχρι τά Μεδιόλανα τῆς Ἰταλίας, τό Μιλάνο τό σημερινό· ὅταν ἄκουσε μιά ὁμιλία τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐνίωσε μέσα του ἕνα τέτοιο ἄγγιγμα, πού τόν προβλημάτισε. Τί ἦταν ἐκεῖνο; Ἦταν φωνή Θεοῦ. Νά θυμόμαστε καί νά τό πιστεύουμε ὅτι μέ τή φωνή τοῦ πιό ταπεινοῦ ἀνθρώπου κάτω στή γῆ ὁμιλεῖ ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Μέ τόν ἅγιο Ἐπίσκοπο Ἀμβρόσιο μίλησε ὁ ἴδιος ὁ Θεός μέσα σέ μιά ψυχή, στήν ψυχή τοῦ Αὐγουστίνου. Ἐφυγε προβληματισμένος. Πού πῆγε; Ἐξω ἀπό τά Μεδιόλανα κι ἐκεῖ κάτω ἀπό ἕνα δέντρο ἄρχισε νά σκέπτεται. Τί ἄλλο; Τό μήνυμα τοῦ Θεοῦ. Καί σέ κάποια στιγμή ἄγγελος Θεοῦ ὁμιλεῖ στόν Αὐγουστίνου καί τοῦ λέει: «Πάρε καί διάβασε». Τί νά πάρει; Τί νά διαβάσει; Δέν ὑπῆρχε βιβλιοθήκη ἐκεῖ στό χῶρο τῆς ἐρήμου, ὅμως καθώς ἔστρεψε τή ματιά του πρός τά δεξιά εἶδε μιά περικοπή ἀπό τήν πρός Ρωμαίους ἐπιστολή, ἡ ὁποία ἔλεγε: *«Ὡρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὑπνου ἐγερθῆναι... ἀποθώμεθα οὖν τά ἔργα τοῦ σκότους καί ἐνδυσώμεθα τά ὄπλα τοῦ φωτός»* (Ρωμ. 13, 11). Αὐτό ἦταν. Ἀπό ἐκείνη τή στιγμή ἔκανε τή στροφή τῶν 180 μοιρῶν. Δέν ἀνῆκε πιά

+

στόν παλιό Αύγουστινο, αλλά ἄρχισε ἡ ἀντίστροφη πορεία, ἡ πορεία πρὸς τὴ θέωση, ἡ πορεία πρὸς τὸν ἁγιασμό. Ἐζησε ὅλα τὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς του μέσα στὴ μετάνοια. Κάποια μέρα, ἐκεῖ πού περπατοῦσε, εἶδε μιά παλιά του φίλη καὶ ἐκείνη, σάν τὸν γνώρισε, ἔκανε τὸ πᾶν νά τὸν πλησιάσει καὶ φωνάζει: «Αὐγουστίνε, ἐγὼ εἶμαι». Ἄλλὰ ὁ Αὐγουστίνος ἀναγνωρίζοντας ἀκόμα καὶ τὴ φωνή της ἄρχισε νά τρέχει φωνάζοντας στὴ γυναίκα: **«Ναί, γυναίκα, ἀλλὰ ἐγὼ δέν εἶμαι πιά ἐγώ»!**

Αὐτό θά πεῖ μετάνοια. «Δέν εἶμαι πιά ἐγώ». Καί μέχρι τὰ βαθιά γεράματά του ὁ ἱ. Αὐγουστίνος, πάντα, μέρα μέ τὴ μέρα, ξαναζωντάνευε μέσα του τὴ μετάνοια, χαιρόταν τὴ μετάνοια, ἀπολάμβανε τὴ μετάνοια. Ὅταν, γέρων πλέον, δέν εἶχε μάτια γιὰ νά βλέπει καὶ νά διαβάζει καθαρά, παρήγγειλε στοὺς ἀνθρώπους του νά γράψουν στόν τοῖχο πού ἦταν ἀκριβῶς ἀπέναντί του **μέ μεγάλα γράμματα τὸν 50ο ψαλμό τῆς μετανοίας, τὸν ὁποῖο διάβαζε καὶ ξαναδιάβαζε καθημερινά καὶ τὰ δάκρυά του ἔτρεχαν.**

Μιά φορά ἀμάρτησε ὁ ἀπόστολος Πέτρος. Κι ὅμως ἔκλαιγε κάθε φορά πού λαλοῦσε ὁ πετεινός, γιατί τοῦ θύμιζε ἐκείνη τὴ μεγάλη πτώση, ἐκείνη τὴν ἁμαρτία, τὴν ἄρνησή του, τὴν προδοσία του. Καὶ ἔκλαιγε ὁ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ. Τό ἴ-

διο ἔκλαιγε καί ὁ ἱ. Αὐγουστίνος, ὅταν μελετοῦσε τό πάθος τοῦ Ἰησοῦ ἐπάνω στό Σταυρό. Ἦκουγε τόν ἕνα ληστή πού ἔλεγε: «Ἄν εἶσαι Θεός, κατέβα ἀπό τό Σταυρό καί σῶσε κι ἐμᾶς» (Ματθ. 27, 40). Ὁ ἄλλος ὁ ἐκ δεξιῶν παρακολούθησε τά ἐφτά λόγια τοῦ Χριστοῦ, πού μπήκαν βαθιά μέσα στήν μνήμη του καί στήν καρδιά του, **ὁμολόγησε τή θεότητα τοῦ Ἰεσταυρωμένου, ἐξομολογήθηκε** ἐνώπιον τῆς φρουρᾶς τοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Ἀρχιερέως Χριστοῦ καί ὕστερα εἶπε τή μεγάλη **τή θερμή ἰκεσία**: «μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λουκ. 23, 42). Καί ὁ Ἰησοῦς, πού εἶδε βαθιά μέσα του τήν καθαρότητά του, τό συγκλονισμό τῆς ψυχῆς του, εἶπε στόν μετανοημένο ληστή: «*Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ*» (Λουκ. 23, 43).

Καί λέει ὁ ἱ. Αὐγουστίνος:

«Ἐξυπνος ὁ ἐκ δεξιῶν ληστής! Ἄφου ἤστεψε ὅλον τόν κόσμον, τελευταῖα λήστεψε καί τόν Παράδεισο»!

Γιατί ὁ πρῶτος κάτοικος τοῦ παραδείσου πού ἄνοιξε μέ τήν ἐκπνοή τοῦ Χριστοῦ πάνω στό σταυρό ἦταν αὐτός ὁ ληστής. Δηλαδή ἕνας φονιάς. Ἐνας μεγάλος ἁμαρτωλός, πού ὅμως μετανόησε μόλις τοῦ δόθηκε ἡ πρώτη εὐκαιρία. Γιά τή μετανοιά του ὁ ληστής δέν χρειάσθηκε χρόνια. Δέν χρειάσθηκε μῆνες. Οὔτε καί μέρες. **Λίγα λεπτά**

+

μόνον χρειάσθηκε, ὥσπου νά ἀξιοποιήσῃ τήν εὐκαιρία πού τοῦ δόθηκε καί, σέ τόσο μικρό χρονικό διάστημα, κατέκτησε αὐτό πού οἱ Μάρτυρες κατέκτησαν μέ τό αἷμα τους. Κατέκτησε τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, τήν οὐράνια πολιτεία τοῦ Θεοῦ, τήν αἰώνια πατρίδα μας. Καί ἡ Ἐκκλησία μας τό διακηρύττει μέ τό Ἐξαποστειλᾶριο τῆς Μ. Πέμπτης ἐσπέρας σέ ἦχο γ': *«Τόν ληστήν αὐθήμερόν, τοῦ Παραδείσου ἤξιώσας, Κύριε· κάμέ τῶ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, φώτισον καί σώσον με»*.

Συχνά στίς φυλακές, τίς ὁποῖες ἐπισκέπτομαι τακτικά μέ τούς συνεργάτες μου, ὅταν ἀπευθύνομαι στούς κρατουμένους καί τούς καλῶ σέ μιὰ καινούρια ζωή, μακριά ἀπό τά λάθη τοῦ παρελθόντος πού τούς ὀδήγησαν στή φυλακή, τούς λέω: **— Παιδιά μου, ἐλάτε, μπρός ὁ ληστής καί πίσω ἐμεῖς, νά ληστέψουμε τόν παράδεισο.** Ἄν πετύχουμε νά ληστέψουμε τόν παράδεισο, ληστέψαμε τό πᾶν. Τήν αἰώνια μακαριότητα. Τήν οὐράνια ἀγαλλίαση καί εὐφροσύνη καί θά ζοῦμε αἰώνια μέσα στήν οὐράνια πολιτεία τοῦ Ἰησοῦ ψάλλοντας μαζί μέ ἀγγέλους, μάρτυρες, ὁσίους, ἀσκητές, τόν ὕμνο τῆς δοξολογίας καί τῆς εὐγνωμοσύνης μας στό Θεό τοῦ ἐλέους καί τῆς συγγνώμης.

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί,

Σωτήρια τά μηνύματα πού παίρνουμε ἀπό τίς μεγάλες αὐτές μορφές τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁ-

+

ποῖες μετανόησαν ὀριστικά καί ἀμετάκλητα γιά τά λάθη πού διέπραξαν ὅταν ζοῦσαν στήν ἀγνοία. Ἡ μετάνοιά τους τοὺς ἀπομάκρυνε ὀριστικά ἀπό τήν ἁμαρτία. Ἀπό τήν παρακοή τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Καί τοὺς κράτησε γιά πάντα στό δρόμο τῆς ἀλήθειας, στό δρόμο τῆς ἀρετῆς, στό δρόμο τῆς σωτηρίας καί τοῦ ἀγιασμοῦ τῶν ψυχῶν τους.

Ἐλάτε, λοιπόν, καί σεῖς καί ὅλοι μαζί νά πάρομε δύναμη ἀπό τόν Παράκλητο, ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, τό ὁποῖο σήμερα ἔρχεται μέσα στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἔρχεται μέσα στίς καρδιές μας, καί ἄς θέσουμε τέλος στό δρόμο τῆς ἁμαρτίας, τῆς κάθε ἁμαρτίας, μέ μιά ὀλοκληρωμένη μετάνοια, ὥστε νά ζήσουμε στό ἐξῆς μέσα στήν καθαρότητα καί στήν τέλεια ἀγνότητα ψάλλοντας μέ χαρά καί ἀγαλλίαση τόν ὕμνο τῶν ἀγγέλων: «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβθαῶθ, πλήρης ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἄμήν».

Τό φυλλάδιο αὐτό τυπώθηκε τόν Φεβρουάριο τοῦ 2009, μέ τήν συμπλήρωση 30 ἐτῶν ἐκδόσεων καί ἀποτελεῖ ἀντίδοση στόν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ ἀπό τίς ἐκδόσεις **«Ὁρθόδοξος Κυψέλη»**.

**Πληροφορίες γιά ἀποστολή δωρεάν φυλλαδίων
στό τηλ.: 2310212659.**

+